ספר הקנה — ואהבת לרעך כמוך

ואהבת לרעך כמוך.

וגם אמר ואהבת לרעך כמוך ונתעוררו חז"ל לומר זאת מאי דשאני לך לחברך לא תעביד וגם בנדרים אמרו הרי שהכה בסכין את ידו היוכל הכותו היד שהכהו הלא שניהם שלו ודוקא רעיך בתורה ובמצות אבל גאה וגאון ודרך רע ופי תהפוכות שנאתי ומצוה לשנאותו ואין כאן משום לא תשנא.

אל"ר תינח זאת דשנא לך וכו' אלא הכה בסכין את ידו מה ראיה היא זו כי לעשות רעה לחבירו אפשר אבל לעשות רעה לידו לא אפשר, א"ל בני האדם כשם שהוא כן צריך האדם לכבדו, והנה נברא האדם בצלם אלקים שראשו כלול ג' מדות רוחניות כתר חכמה בינה זרעותיו חסד ופחד לבו תפארת שוקיו נצח והוד מעור יסוד עטרה מלכות וכיון שכן הוא ידע באמת שכל קנטור והכאה וקללה שעושה באדם הוא נוגע למעלה, א"כ אפילו לרוק לפניו אין הדין נותן, וזה אמר כשם שהכה יד את חברתה בסכין אין יכול להכות האחרת כן אם הכהו חבירו או קללו אל יחזיר אליו לשלם לו כי אין השילום רק למעלה ובאמת בני עולם החיצון והפנימי והגשמי כולם אחוזים זה בזה כענפים ושלשלת וכולם יש להם מלך הגוזר ע"כ בני השמר לך מצורת אדם ואל תקל בו.